

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de M. Str. Șaguna 8

Sibiu

APARE SĂPTĂMÂNAL

<p>Abonamente: Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole republicate nu se înapoiază.</p>	<p>Prețuri inserțiilor un șir mic 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
---	---	--	--

Poziția dlui Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie

X

Adevărul creștinismului (2)

Renunțând la alte desvoltări, dăm ca încheiere a acestui capitol următoarele cuvinte adresate, la sfârșitul anului școlar 1941/42, tinerilor absolvenți ai Academiei teologice „Andreele”, cari vor lua mâne asupra lor marea îndatorire a misiunii preoțești:

Iubiți absolvenți,

Nu vrem să lăsăm a trece nici acest ultim moment de împreună petrecere, fără să Vă mai dăm un îndem. Pentru nici un timp de până acum nu s'a potrivit atât de bine cuvântul sf. apostol Pavel către Timotei:

„Propovăduiește cuvântul, stăruiește cu timp și fără timp... dând neconțință învățătură, căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învățătura sănătoasă, ci, dornici să-și gădile auzul, își vor grămădi învățători după poftele lor și-și vor întoarce urechile dela adevăr și se vor îndrepta către basme” (II Tim. 4, 3). Iar conținutul propovăduirii recomandat de ap. Pavel atât de stăruitor, pentru a-l opune basmelor cari gădile urechile, este Iisus Hristos. „Căci în El locuiește truște, toată plinătatea dumnezeirii” (Colos. 2, 9).

Intr'adevăr, astăzi, în numele filosofiei sau al intereselor politice și sociale rău înțelese ale neamurilor, se propovăduiesc fel de fel de mituri, sau basme, cum traduce textul românesc al Scripturii acest cuvânt al ap. Pavel.

Mulți înși pledează azi pentru înlocuirea realității lui Dumnezeu așa cum ni s'a revelat și dăruit în Iisus Hristos, cu anumite mituri cari n'au nici un conținut, ci sunt simple plăsmuirii înșelătoare.

Aceștia vreau ca lumea să părăsească puterea și ajutorul real al lui Dumnezeu dat nouă în Iisus Hristos și să îmbrățișeze o himeră, care la o privire mai de aproape se vedește a nu cuprinde nimic.

În Iisus Hristos Dumnezeu a ieșit din abisul înimaginabil și inaccesibil, venind aproape de noi, cu toată puterea Lui de ajutor și de dragoste, făcându-ne să simțim și puținătatea noastră dar și mărirea Lui. Aceasta nu convine celor ce nu vreau să se simtă stingeriți în orgoliul lor de prezența lui Dumnezeu cel revelat. Ei ar vrea ca Dumnezeu să nu se fi revelat, fie pentru a-și fixa ei înșiși, potrivit orgoliului lor, norma de comportare, lucrând cum vreau ei, nu cum vrea Dumnezeu, fie pentru a putea declara pur și simplu că Dumnezeu nu există, în care caz omul fărăși s'ar simți cu patimile proprii la largul său.

Dumnezeu are putere efectivă asupra egoismului nostru intelectual sau trupesc numai dacă a venit aproape de noi și dacă rămâne așa, făcându-ni-se accesibil într'o persoană istorică, pe care cei ce-au stat în preajma ei au experiat-o ca Dumnezeu și ne-au dat tuturor mărturie despre aceasta cu prețul vieții lor. Dumnezeu are putere să ne facă să credem cu adevărat în El și crezând să ne schimbăm viața după voia Lui numai dacă acea persoană istorică în care s'a încorporat rămâne în vecl învială din morți și înălțată la dreapta Tatălui, stând în legătură cu noi, urmărind faptele noastre și așteptându-ne la o nouă întâlnire față câtră față, în zlua judecării celei mari, când vom avea să-l dăm socoteală de toate.

Dumnezeu, dacă e Dumnezeu cel mare și puternic, care nu admite să fie batjocurit, e firesc să nu fi rămas într'o situație care să-l pună la discreția oricărei fapturi, ci să fi făcut astfel încât să se schimbe raportul, să se simtă făptura la ordinle Lui și desigur și lângă iubirea Lui.

El ne-a devenit deci realitate apropiată, nemai lăsând loc pentru jocuri de fantezie, pentru basme, cu desastruoase urmări etice, în legătură cu existența și cu voia Lui.

Viața omului pe pământ numai cu această condiție a putut deveni serioasă. Dacă toată viața omului în lume și în special întreaga problemă divină se reduce la un pretext al construirii de basme, dacă Dumnezeu nu vine aproape, dându-ne certitudinea acestei apropieri și a obligațiilor ce ni le impune, viața noastră nu are nici un temelu de seriozitate.

Un basm croit de mîntea mea, pe lângă păstrarea conștiinței că e simplu basm, nu-mi poate impune nici mie, nici altora o riguroasă linie etică în viață.

Iar dacă în general despre Dumnezeu nu se poate ști nimic sigur, ci tot ceea ce spune orice religie sau gândire despre El nu e decât un basm, viața omenească își pierde criteriul sigur al unei norme morale și certitudinea despre existența principală a vreunei obligații.

Mitul e volatizarea lui Dumnezeu și subminarea oricărei etici, înlocuind credința, seriozitatea vieții și ordinea cu anarhia orgoliilor manifestate pe plan intelectual sau practic.

Mitul e construcția omului, fiind determinat de impulsunile lui, sau în orice caz amestecat cu acestea. El e o revelație săvârșită de om și de aceea chiar când afirmă că prin el descoperie ceva din realitatea divină, în fond nu descoperie decât ceva din ființa omului, un dor mai mult sau mai puțin nobil al omului. Mitul fiind o construcție a orgoliului omenească, aproape orice îns își construiește mitul lui, ceea ce desființează posibilitatea oricărei comuniuni, ce se bazează pe credința comună.

Iisus Hristos e auto-revelația deplină a lui Dumnezeu. Prezența dumnezeirii din El nu e o închipuire omenească, ci o realitate masivă pentru toți cei ce-au stat fără prejudecăți aproape de El și pentru toți cei ce le ascultă mărturisirea sau citesc Evangheliile din cari persoana Lui, neputând fi rodul unei măștrite elaborări mintale, se înalță pe deasupra a tot ce poate fi persoană pur pământească. Evangheliile nu pot fi explicate altfel decât ca scrise sub impresia covârșitoare a unei ființi care n'a fost numai om, ci și Dumnezeu.

Prin Iisus Hristos știm sigur că Dumnezeu e realitate, știm sigur cum e Dumnezeu, știm sigur ce vrea El dela noi, știm sigur că El e aproape de noi și că ne așteaptă la judecata cea mare. Noi trăim în certitudinea realității, nu în nesiguranțele închipuirilor proprii. Noi trăim din încrederea neclintită în ajutorul dumnezeesc și din conștiința absolută a obligativității noastre în fața voii descoperite a lui Dumnezeu, nu din probabilitățile ideologiilor proprii, în cari singura forță certă, dar lipsită de echilibru și de rezistență în încercări, este orgoliul individualist alimentat de pasiuni.

Un Dumnezeu care nu s'a revelat, ci e o imagine construită de om după cum îi convine lui, este un idol. În plăsmuirea construită de om e plasat totdeauna ceva din lumea creată, un element al lumii pe care omul îl îndumnezeiește. Numai revelația aproprie de om ceva cu totul de dincolo de lume, adică divinitatea. Mitul, cuprinzând în figura lui ceva din lumea creată, înalță spre închinare idoli. Mitul și idolul tin împreună și unde este el nu este realitatea lui Dumnezeu. Având pe Dumnezeu real în Iisus Hristos, noi nu ne putem face idoli din ceea ce convine intereselor și poftelor noastre individuale sau colective, idoli pe cari să-l servim cu uitarea de Dumnezeu. Cei cărora s'a descoperit Dumnezeu în toată realitatea sa nu mai au nici o plăcere să-și construiască dumnezei după pofta inimii lor. Așa se explică de ce Europa creștină, stăpânită de certitudinea prezenței reale a lui Dumnezeu în Iisus Hristos, s'a ridicat peste efervescența haotică a Asiei constructoare de mituri la înfinit, virtualitate după care tânjesc uneori și înși dintre noi.

Dacă Dumnezeu, fiind mai mare ca omul, nu se lasă construit de om, ci se revelează El însuși cu suveranitatea Sa ce copleșește pe om, cei ce primesc această descoperire, făcând implicit experiența stăpânirii Lui absolute, știu că toată făptura trebuie să se supună Lui și deci nici o parte din natură nu poate fi considerată Dumnezeu, adică idol. Când e privită în subordinea lui Dumnezeu, „toată făptura este bună și nimic nu este lăpădat, dacă se ia cu mulțumită”, spune Scriptura (I Tim. 4, 4).

Nu există atitudine care să îmbrățișeze toate părțile Universului cu atâta dragoste și pretuire ca cea creștină, pentru care toate sunt opera mânilor lui Dumnezeu și obiectul grijii Lui părintești. Toate sistemele ideologice și politice se ridică împotriva vreunei sau altei părți din lumea lui Dumnezeu. Dar pe lângă toată această atitudine universal-positivă față de lumea creată, creștinismul se fește a transforma vreunul din sectoarele ei în Dumnezeu, adică în idol și aceasta pentru că Dumnezeu cel adevărat, cel „nerevelat” de om după pofta inimii sale, s'a revelat El însuși și este copleșitor de prezent în Iisus Hristos.

Deci fiți fericiți, iubiți preoți de mâne, că aveți în voi certitudinea apropierii lui Dumnezeu și a ajutorului Său intim în Domnul nostru Iisus Hristos. Cu această certitudine și bucurie „nu vă rușinați de propovăduirea noastră”, căci „Dumnezeu nu ne-a dat duhul femeții, ci al puterii și al dragostei și al minții sănătoase” (II Tim. 1, 78).

Dacă Dumnezeu este cu voi în Iisus Hristos, aveți cea mai mare putere de pe lume. Să propovăduiți realitatea lui Dumnezeu și apropierea Lui de lume și dragostea Lui față de ea în Iisus Hristos cu conștiința că numai în aceasta stă mântuirea ei. De certitudinea cuvântului vostru, de devotamentul vostru exclusiv pentru Iisus Hristos, atarnă mântuirea lumii.

Dar tot de aceasta depinde mai ales viitorul neamului nostru.

Prin ce putere proprie ar putea înlocui neamul nostru, așezat în calea tuturor răutăților, puterea dumnezească a lui Iisus Hristos? Prin ce putere s'a menținut într'un chip atât de miraculos în strămoșia cea mai cruntă și mai continuă a istoriei, dacă nu prin Iisus Hristos? Experiența nediluată a apropierii ajutorului și a dragostei lui Dumnezeu în Iisus Hristos i-a fost toată puterea, tot secretul rezistenței, tot izvorul de sănătate morală, fizică, intelectuală, aspecte ale vieții pentru cari azi lucrează un aparat de Stat uriaș, cu sute de mii de funcționari și de specialiști, fără a fi în stare, pare-se, să-l țină măcar la nivelul la care i l-a predat istoria atâtor veacuri de asuprire.

Poporul nostru a fost tare, cu toate că n'avea nici o putere omenească, de oarece în Iisus Hristos avea realitatea masivă a lui Dumnezeu. El n'a trăit din mituri, din înălțarea la rang de Dumnezeu a rațiunii sau a altuia din părțile componente ale făpturii sale. Nu idoli neputincioși i-au fost puterile tutelare, ci realitatea adevărată a lui Dumnezeu.

Basmele sale nu sunt construcții despre Dumnezeu, ci intruchipări ale virtuților sale de credință și de viațuire după voia lui Dumnezeu, cu ajutorul căruia și numai cu ajutorul căruia puținătatea omenească a acestui neam simbolizat în Făt-Frumos învinge puterile cu mult mai mari ale răului.

Avem deci o sfântă datorie ca azi, când lumea din jurul nostru încearcă să construiască dumnezei făcuți de minte omenească, înlocuind realitatea lui Dumnezeu din Iisus Hristos cu umbre inconsistente, să propovăduim cu o răvnă mai mare ca oricând mărirea și puterea dumnezească a celui ce singur poate fi și trebuie să ne fie Domn adevărat, în care poporul nostru să se poată încrede fără teamă de vrăjmașii mari și nesfârșiți. Războiul care l-a pornit azi împotriva necredincioșilor tot cu puterea lui Hristos îl duce. El îl face capabil de atât de mari jertfe și hotărâri.

Iisus Hristos să Vă fie puterea și programul vostru, iubiți preoți de mâne. Căci „în El aveți viața deplină” (Colos. 2, 10), în El vi se adaugă tot ce Vă este necesar pentru existența pământească și veșnică.

D. STĂNILOAE

Nr. 7788/1942

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenții de liceu cu bacalaureat și absolvenții de diplomă de seminar academic.

Cererile de primire pentru anul academic 1942/43 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1942, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

6. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștească în vara acestui an.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academia se vor face în zilele de 15—17 Septembrie; în 18—19 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminică în 20 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni în 21 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 8000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Taxa de întreținere în Internatul Academiei se va stabili ulterior în considerarea fluctuației prețurilor pentru alimente și a scumpetei. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 1225 și Lei 4500 jumătate din costul reverenței, restul costului reverenței îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 1090; an III Lei 1090; an IV 1090 Lei.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I vor prezenta o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiați în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 15 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcăminte necesară (obligator reverendă), precum și

hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 șervete, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preotească. Vor atrage în special atenția asupra faptului că tinerii merituosi vor beneficia de burse (22 burse a 3000 lei lunar).

Absolvenților Academiei teologice „Andreiană” li se acordă dreptul de licență, în condițiunile prevăzute de lege.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 7 Iulie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Patima confesională

În numărul din 29 crt. al ziarului *Timpul* din București un corespondent anonim din *Blaj*, evocând figura Mitropolitului greco-catolic Alexandru Stănculescu (1794—1867), ține să plaseze câteva insulte gratuite la adresa marelui ierarh Andrei Șaguna. Cităm: „Nu e deci mirare, dacă însușit de astfel de sentimente, a ajuns în conflict mare și grav cu dușmanii neamului său, și chiar cu un coleg din strana stângă, care făcea ochi dulci guvernului și corespondența ungurească cu subalternii săi”.

Mai întâi, prin expresia »strana stângă«, toată lumea din Ardeal înțelege Biserica *Blajului* în raport cu Biserica ortodoxă dominantă a Sibiului, denumită figurat »strana dreaptă«. Numai autorul ignorat »strana dreaptă« voința desaturare, inspirată de o tristă pasiune ultramontană. Tot numai febra acestei maladii cronice — pe care nici războiul sfânt al refuzării hotarelor n-o poate vindeca — l-a putut împinge la ispita diabolică de a strîpi încă odată cu inveciate fetide amintiri strălucite a Mitropolitului Andrei Șaguna.

Ar fi în adevăr pueril, să încercăm a combate asemenea insinuațiuni de prost gust, ticluite pe vremuri în ambianța minoră a unei rivalități, înfrântă de personalitatea covârșitoare a mitropolitului din Sibiu.

Căci, cine din oamenii instruiți nu cunoaște celebra scrisoare a lui Kossuth din 1849 în care spune: „Numele acestui om este Andrei Șaguna, asupra căruia multul sânge ce s'a vărsat strigă răzbunare dreaptă” și care, precum este declarat trădător de patrie, așa nu poate avea iertare pe acest pământ.

Și iarăși, cine dintre intelectualii noștri nu-și amintește de comentariul acestui act public făcut de către Mihai Eminescu în „Curierul de Iași”, unde zice: „Acestea toate Kossuth le scrie despre unul din cei mai moderați oameni, care se înțelege că nu s'a putut însuși niciodată de strania onoare de a fi numărat între Turci sau Maghiari, încât cerea a făcut contra acestora era în realitate un serviciu adus umanității și un merit față de popoarele transilvănene”.

„Mai interesantă însă — continuă Eminescu — este această scrisoare din alt punct de vedere. Șaguna a fost

trădat de un partid românesc din Transilvania (adică aderenții Mitr. Suluțiu din *Blaj*, nota ns.) ca vânzător al intereselor românești și maghiarilor. În fapt, Mitropolitul transilvan, politic dela creștet pân'n tâlpi, își cunoaște așa de bine poporul, oamenii, inteligența, încât nu i-a crezut capabili de-a rezista la 1866, cu efect la introducerea dualismului. Ca toți politici de talent, Șaguna era pesimist, și a calculat totdeauna cu împrejurările cele mai rele, nu cu cele mai bune. Dealfel, lipsa lui de încredere nu în energia, dar în judecata sănătoasă și oarecum realistă a conluptătorilor săi a fost în parte adevărată de vremea (cf. Scrieri politice și literare, Buc. 1905, vol. I ed. I. Scurtu).

Așa voră, iată pe adevăratul Șaguna în lumina judecății celui mai mare gânditor politic al neamului românesc!

Și în sfârșit, pentru cititorii de bună credință ai acestui ziar ne permitem a cita convingerea obiectivă a lui Gh. Barițiu — cel mai însemnat bărbat al greco-catolic și sibian ireductibil al Mitropolitului adrian — cuprinsă în opera fundamentală „Părți alese din istoria Transilvaniei”: „Românii din Transilvania au de-a-și mulțumi rezultatele cele mari naționale, afară de grația monarhului, eminentului talent și strălucirii istețimi diplomatice și pătrunderii politice a lui Șaguna” (vol. III p. 331).

Aceste două mărturii grele, echivalente cu o sentință istorică definitivă, arată oricărei conștiințe oneste de român, cum trebuie să fie calificate toate diatribele vulgare de ieri și de azi, articulate din strana stângă, cu o dezolantă lipsă de eleganță morală, împotriva cărmuitorului genial, care va rămâne pentru totdeauna suprema glorie a românismului transilvan din veacul al XIX-lea.

Dar, cazul amintit de noi, ne mai demonstrează ceva: Că numai un patriotism înăit și un riguros control redacțional ne poate feri, mai ales în aceste vremi de porunciare uniune sufletească, de primejdia acelor învrăjbiți regretabile, la care dau loc exhibițiile ziaristice insolite ale unor condeie stăpânite iezuitic de microbii patimei confesionale.

Rândurile de față sunt scrise înainte de toate pentru cititorii ziarului *Timpul*, cari dincolo de Carpați nu sunt familiarizați în deajuns cu istoria Ardealului și realitățile lui religioase. Totuși este util, cred, să ia cunoștință de ele și cercurile dela noi, spre a constata din nou — dacă mai era nevoie — că și de astădată, „piatra scandelei nu vine dela Sibiu, ci dela *Blaj*”, cum spunea unitul Ion Măiorescu la 1850.

Prof. I. Mateiu

Vizitațiuni canonice arhieresti

În săptămânile din urmă Înalt Preasfința Sa mitropolitul nostru Nicolae a făcut câteva vizitațiuni canonice inopinate în parohiile din Arhiepiscopie.

Astfel, a descins în parohiile din Valea Olteului: *Lisa*, *Recea Telecheană* și *Berivoii mici*, unde a cercetat sfintele biserici, oficiile parohiale, starea bibliotecilor parohiale etc. Înalt Preasfința Sa a laudat râvna preoților, acolo unde ea a fost găsită, a certat părintește neglijența și a dat directive pastorale și administrative preoților.

În după masa zilei de Joi, 6 August c., la sărbătoarea Schimbării la față, Înalt Preasfința Sa Mitropolitul nostru Nicolae, însoțit de părintele consilier mitropolitan Ieronim Grovu și de părintele protopop Dr. Dumitru Borcia din Săliște, a vizitat oficiile parohiale și sfintele biserici din Săliște, Galeș, Tilișca, Rod și Poiana.

În câteva din aceste parohii și din celelalte, făcând constatarea că nu s'a introdus monopolul luminărilor de ceară, Înalt Preasfința Sa a luat severe măsuri disciplinare împotriva preoților neglijenți.

Aceste vizitațiuni canonice foarte probabil că vor fi continuate.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Pe marginea unui mormânt

În cimitirul cu verdeață proaspătă, zilele trecute s'a mai făcut un mormânt; se odihnește acolo în credincios, la crucea căruia plâng în fiecare dimineață trei copilași orfani. În inimile, posomorâte de pârjolul dureroasei pierderi, soarele credinței este acela care usucă lacrimile, iar Providența a protegit părințește pe orfani, rânduindu-le ocrotitori buni.

Dar gândul dela care mănecă aceste șire, își are obârșla dela un fapt, pe care dacă îl dăm în vileag, o facem pentru a da povață trăirii.

Sunt mai mulți ani de când, din încredințarea I. P. S. Mitropolit al Ardealului, am fost numit într-o parohie. Interesele știu și de aceea se mișeau cu acest fapt, și de aceea nu s'au așternut în cale ramuri de salcie și nici cuvinte de bun venit. Din contră, au plecat niște adrese și telegrame de protest iscălite de cățiva din credincioși, al căror nume nu-l cunosc și nici n'am dorit să-l știu. Totuși, la arhivă s'a păstrat un act oficial, veni dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc din care am cunoscut numele aceluia care a semnat primul și care a colectat și celelalte semnături.

I se comunica știrea, că numirea făcută nu se mai revoacă, deci să fie omul liniștit... Și a fost liniște și pace.

Faptul acesta a avut pentru mine o însemnătate de a verifica dragostea creștină care trebuie să prisosească în suflet. M'am rugat pentru credinciosul acesta, i-am vorbit cu prietenie și nu i-am dat nici când vreun semn că eu cunosc împotriva lui de atunci.

Acum un an, credinciosul meu a suferit un accident; de atunci s'a înfrățit cu patul și cu suferința. L-am cercetat adesea, i-am vorbit în numele Domnului, i-am împrumutat Sf. Scriptură, l-am îndemnat să citească viața dreptului Iov. Iar pentru că lipsurile îl copleșeau, i-am întins o mână de ajutor și am orânduit ca și alții să-l cerceteze cu milostenie.

După ce de lacrimi și de suferință, credinciosul meu a închis ochii spre a-i deschide pe plaiurile însorite ale veșniciei.

În ziua când clopotele vesteau faptul acesta trist, am întreprins o co-

lectă pentru familia lui atât de strâmtorată.

Iar la slujba înmormântării, lacrimile curgeau ca dintr'o cișmea cerească, în vreme ce mâna cădelnița pentru veșnica lui pomenire. —

Iubiți, frațe în Hristos, și-am spus acest fapt nu spre laudă, — este un îndemn, o încurajare spre a birui pe toți împotrivorii cu blândețe și răbdare.

Scriu aceste șire fără să le iscălesc, o fac spre a nu fi înghițit în apele îngâmfării.

Părintele cel Tânăr

† Horia Teculescu

Doamna Victoria Teculescu, și fiii Gelu și Radu, anunță din Sighișoara, trecerea din viață a bunului soț și părinte **Horia Teculescu**, directorul liceului din localitate. Decedat în vârsta bărbăției, de 45 ani, după o lungă și chinuitoare suferință, a fost înmormântat în 5 August 1942.

Tinăr și muncitor neobosit în calea sa spre culmi regretatului profesor și director, Horia Teculescu, s'a distins prin lucrările și publicațiile sale privitoare la bărbăți de seamă ai neamului nostru și la înfăptuirile lor culturale și naționale.

În ținutul Târnavelor activitatea sa culturală, ca unul din stâlpii puternici ai „Asociațiunii”, lasă urme dintre cele mai frumoase: case culturale, bibliotecă pentru popor, plăci comemorative și alte monumente, — toate legate de numele lui Horia Teculescu.

Ca publicist și scriitor, nu mai puțin ca organizator al liceului românesc din Sighișoara, conștient de chemarea sa, nu s'a clintit dela datorie, pe lângă toată boala nemiloasă de care suferea și a lăsat, drept moștenire urmașilor, comori de gândire ale unui român de caracter.

Veșnică să-i fie amintirea!

Cercul religios. — Preoțimea, din cercul religios *Ocna-Sibiului*, a ținut în 18 Iulie 1942 prima ședință a cercului din anul acesta în parohia Sîmnic. Au luat parte preoții T. Roșca — Ocna Sibiului, președintele Cercului, P. Alisie din loc, C. Doroga-Ruși și I. Opreș-Mândra.

Înainte de masă s'au slujit în sobor utrenia și sf. Liturghie. La priceasnă a vorbit Păr. I. Opreș despre „supunerea față de stăpânire”.

După sf. Liturghie a urmat ședință intimă în care s'au discutat chestiuni pastorale. La ora 3 a urmat slujba vecernei, la sfârșitul căreia a vorbit cu multă putere de convingere Păr. T. Roșca despre subiectul „Nu este de ajuns a zice că Dumnezeu ne-a pedepsit fiindcă ne-a uitat, ci trebuie să ne și îndreptăm”.

A urmat apoi sf. Masă pentru ostașii de pe câmpul de luptă, la sfârșitul căreia Păr. P. Alisie în cadrul unei însuflețite cuvântări de încheiere a citit scrisoarea soldatului Zaharie Stănilă, adresată Sf. Sale, scrisoare din care se vede roada unei bune pastoratii.

Coresp.

— În 26 Iulie 1942, s'a ținut cercul II religios în parohia *Ruși-Hățeg*. După utrenia, continuată cu sf. Liturghie, la priceasnă a predicat Păr. *Octavian Medrea*, cu subiectul din *Evangelia zilei* în legătură cu evenimentele prin care trece țara. S'a servit parastas pentru eroii din comună, căzuți pe câmpul de luptă, precum și serviciu religios pentru ostașii de pe front. Păr. *Lazăr Măciucă* a conferențiat despre „Puterea credinței creștine în legătură cu războiul de azi”. Păr. *Ștefan Păcurar*, parohul locului, îndeamnă credincioșii, adunați în număr frumos, să-și însușiască în întregime sfaturile auzite.

Programul s'a terminat cu slujbă religioasă ținută la crucea fostului profesor seminarial *Aurel Popovici*, care își doarme somnul de veșnicie la umbra bisericii din Ruși.

Pr. L. M.

Nr. 7572 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în școala de cântăreți bisericești „D. Cunțan” din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan” din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu putință și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire aceloră dintre ei cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1942/43, își vor înainta, până la 1 Septembrie 1942, cererile lor pe adresa: „Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan” în Sibiu”, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniți. În ziua de 30 Septembrie se va ține examenul de admitere, care va consta din probe orale asupra materiei din școala primară și supraprimară. Cursurile vor începe regulat în ziua de 1 Octombrie 1942.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjăc, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă pe pat, două ștergare cel puțin, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere este de Lei 21.000 pentru întreg anul școlar și se va achita în trei rate și anume: Lei 7000 la înscriere, Lei 7000 la întoarcerea din vacanța Crăciunului și Lei 7000 la Paști.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, după cum vor fi prețurile pieții.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar aproape toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Duminici consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la Școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem Oficiilor parohiale spre știri și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenții ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de

salariare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, într-o măsură care să raciaci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

În sfârșit, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor ca să cugete adânc și să înțeleagă rostul cel mare al școlii bisericești de toate gradele și categoriile, în aceste vremuri de lupte vii pentru Neam și pentru Lege. Biserica are lipsă de fii treji și luminați, cari pot fi atât de minunat pregătiți pentru lupta cea mare și în Școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 30 Iunie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Școala Normală ort. rom. de băieți „Andrei Șaguna” — Sibiu

Indrumări

pentru anul școlar 1942/43

Concursul pentru clasa I. — În clasa I sunt 35 locuri vacante, dintre care 30 de burseri. Pentru ocuparea acestor locuri se va da concurs în ziua de 1 Septembrie, ora 8 dimineața.

La acest concurs se primesc absolvenții a cel puțin 4 clase primare, de origine etnică română și de religie creștină, cu vârsta între 11—14 ani. Dispense pentru cei sub 11 ani nu se acordă, pentru cei peste 14 ani, comisia examinatoare va putea da dispensă apreciind situația dela caz la caz, însă numai pentru cei născuți în anul 1928.

Concursul va consta din: a) un examen medical prin care se vor alege numai copiii absolut sănătoși, b) un examen muzical prin care se vor alege numai copiii cu simț muzical, c) un examen de aptitudini intelectuale, cu probe scrise din limba română (o dictare și o compunere liberă) și matematici, și oral din limba română, matematici, istoria și geografia României și religie (materia clasei a IV-a primară).

Cererile de înscriere la concurs se vor depune la Direcțiunea școlii în cursul lunii August, împreună cu următoarele acte: 1. extractul de pe actul de naștere; 2. certificatul de cetățenie și de origina etnică a părinților; 3. certificatul de botez în religia creștină; 4. certificatul de absolvire a cursului primar elementar; 5. actul constatator de starea materială a părinților și de numărul copiilor. Taxa de concurs este 200.— Lei.

Examenele de corigență, integrale de clasă și cele de admitere în clasa a V-a se vor da în ziua de 2 Septembrie.

Înscrierea elevilor se face între 20 August și 5 Septembrie. Cel care nu se înscrie până la această dată, achitând prima rată din taxă, se consideră plecat dela școala noastră.

Fiecare elev va prezenta la înscriere: 1. Adevărată că a prestat muncă de război, 2. Dovadă că nu este boală contagioasă în sat.

Numai în clasa I avem locuri libere.

Data începerii cursurilor se va anunța la timp printr'un aviz trimis fiecărui elev în parte.

Taxe. Elevii plătesc anual 25.000.— Lei taxă de internat și 2500.— Lei taxă școlară. Totodată sunt obligați să depună 400.— Lei la C.E.C., pe care îi vor ridica la absolvirea școlii. Burserilor li se scade din această sumă cota plătită de Minister.

Elevii nou înscriși mai plătesc la înscriere o taxă de instalare de Lei 1500.—

La înscriere solvenții sunt obligați să plătească 10.000.— Lei, burserii 6000.— Lei și suma convenită caselor de economii. Restul taxei se achită în rate lunare, în așa fel ca până la Paști să fie achitată taxa întreagă. Restanțierii din anul trecut nu vor fi înscriși, decât după ce vor achita suma ce mai datorează școalei sau cooperativei.

Prevenim pe susținătorii elevilor că dacă prețurile alimentelor se vor mai ridica, vom fi nevoiți să urmărim taxa de internat.

Procurarea cărților și rechizitelor școlare privește pe părinții elevilor.

Îmbărcăminte și rufărie. Fiecare elev este obligat să aibă un costum de haine de sărbătoare și unul pentru lucru. O pereche de ghete și una de pantofi de casă (panci, scarpeți) cu talpă de stofă sau pânură, 3 cămeși de zi, 2 cămeși de noapte, 3 indispensabile, 4 perechi ciorapi, 4 batiste, 2 servete, 3 prosoape (ștergare), 2 cearșafuri de pat, 2 cearșafuri de pătură, 2 fețe de perină, 1 cuvertură albă de pat, 1 pătură, 1 pernă, 1 saltea de iarbă de mare sau de lână. *Fiecare bucată de rufărie va purta cusut numele complet al elevului și clasa.* Elevii vor mai avea câte 1 pahar, 1 perie de dinți, 1 de haine, 1 de ghete, ață și ac pentru reparaturi. Pentru gimnastică vor avea: o pereche de chiloți, o cămașă și o pereche papuci.

La intrarea în internat fiecare elev va avea asupra sa toate cele înșirate mai sus.

Este cu desăvârșire interzis elevilor a aduce pălărie în internat. Ei vor purta chipiul reglementar și numărul corăspunzător din anul trecut.

Direcțiunea

INFORMAȚIUNI

Pierderile armatei noastre, în primul an de război, sânt: 5998 ofițeri; 2633 subofițeri și 148.941 trupă, — cu totul 157.582 ostași români, dintre cari unii morți, alții răniți, și dispăruți. Alături de marii noștri aliați germani, sântem cei dintâi cari am sângerat atât de mult pentru sf. cuce și dreptate.

Injurăturile în public oprite. Spre a se pune capăt spectacolului înjositor, oferit de indivizi cari se folosesc de cele mai triviale injurături în public, în fața copiilor, femeilor etc. — prefectul poliției din București, dl general Nicolae Pălăngeanu, a dat pentru capitală, în urmă ordinului președintelui consiliului de miniștri, ordonanța, prin care se interzic cu desăvârșire injurăturile în public. Vinovații vor fi pedepsiți cu închisoare dela 1—6 luni și amenda dela 5 mii până la 20 mii de lei. Recidiviștii se internează în lagăr. Agenții de poliție se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a ordonanței.

Străinătatea despre România. Un ziar din *Praga* scrie despre luptele victorioase ale armatei române în război, și despre participarea poporului român la refacerea noii Europe, următoarele: „Astăzi ne găsim în fața faptului, că soldații români, cot la cot cu soldații germani, reprezintă una din verigele lanțului neinterupt în care sânt legate aproape toate națiunile europene într'o solidaritate unitară și într'o singură voință, de a nimici odată pentru totdeauna pericolul bolșevic și de a zădărnici toate planurile, fie că vin dela Moscova, sau din Londra, privitoare la o nouă împărțire a Europei. Bravul popor român și-a asigurat, în noua Europă, un loc de mare cinste, garantat în primul rând de lupta vitejilor lui ostași împotriva bolșevicilor”.

Donație. Parohia *Valea-Brad*, din prot. Zarand, adânc mișcată de nobilul gest al diui profesor *Avram Mateș*, iiu al acestei parohii și profesor la Liceul co-

mercial din Sibiu, ține să-l aducă vii mulțămiri pentru suma de 5000 Lei, donată construirii bisericii noi, precum și o sf. Evanghelie.
Pr. Nicolae Stanciu

Mereu cu gândul la eroi. Din inițiativa preotului V. Cheșcu și din dorința familiei eroului *Augustin Borghină* din Ghilasa de Jos, mort undeva în Rusia, s'a făcut un plos parastas în fața soldaților dela detașamentul de lucru C. F. Ocna Sibiului gară, în ziua de 2 August 1942, la ora 2 d. m. La sfârșit preotul V. Cheșcu a cuvântat despre vitejia eroului Augustin Borghină al cărui tată și unchiu au căzut eroici în războiul trecut. În cuvinte calde creștinești îndeamnă pe toți cei prezenți să-și facă datoria cu dragoste față de ostașii care cer dela noi eroism prin muncă acolo unde suntem chemați de Rege și Țară. Familia eroului a împărțit 250 colaci, mâncări și țigări celor de față.

Asistent

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului. Abonamentul pe un an: 400 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — Numeri 7—8 pe Iulie—August 1942 cuprind: **Certitudinea dela Cluj.** Revista Teologică: Certitudinea dela Cluj. Preot Dr. Liviu Stan: Teologia practică. Preot Dr. Isidor Todoran: Imperfecțiunile lumii față de înțelegerea divină. Preot Dr. Corneliu Sărbu: Natura și valoarea timpului. Preot Dr. Liviu Stan și Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudini: Realism creștin și bisericesc. Problema confesională. — Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Nicolae Neaga, Preot Prof. Ioan Bunea, Preot Prof. Gheorghe Șolma, Preot Ioan Opreș și Preot Dr. Corneliu Sărbu: Mișcarea literară: Lespezi de altar. Ebed Iahve. Sacrificiile Vechiului Testament. L'Eglise et la culture. Să stăm bine, să stăm cu frică! Orientări spre România Nouă. Die Mysterien des Christentums, Gottesgeheimnisse der Gnade. Studii Biblice IV. Studii Biblice V. Studii Biblice VI. Reînvierea monahismului ardelean. — Dr. Grigorie T. Marcu și Ioan Giurgiu: Cronica: P. Sf. Episcop Nicolae Colan a fost ales membru activ al Academiei Române. Academia teologică „Andreiană” a obținut dreptul de a elibera diplome de licență. Încheierea anului școlar la Academia teologică „Andreiană” din Sibiu. — Gr. T. M.: Note și Informații: Organizarea vieții bisericesti în Transnistria. „Poziția dlui Lucian Blaga față de Crești-

nism și Ortodoxie”. Facultatea de Teologie din Cernăuți. Broșuri religioase pentru popor. Un an dela moartea Profesorului Petru Gherman. Pomenirea jertfei unui student teolog. Adventiștii din Brașov-Stupini. Mormântul sf. Apostol Petru. Biserica ortodoxă română atacată de presa maghiară.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 9 August 1942 servesc: Prof. Mih. Neagu, Prof. Zosim Oancea și Pr. dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: Prof. Zosim Oancea. La Oastea Domnului după masă la ora 4 predică: diaconul Simion Macarie.

Sâmbătă în 15 August 1942 la Adormirea Maicii Domnului, servesc: Prof. Ieronim Grovu cons. mîr. Mih. Neagu și pr. Nicolae Vonica; diaconii: Ioan Circov și Nicolae Balca. Predică: Pr. Nicolae Vonica. După masă la ora 4, la Oastea Domnului, predică: Prof. Mihail Neagu.

Nr. 8873—1942.

AVIZ

Prăznicul Adormirii Maicii Domnului — Sâmbătă, 15 August a. c. — fiind patronul Marinei și al Ligii Navale Române, de sub înaltul patronaj al Maj. Sale Regelui Mihai I, e ziua pomenirii eroilor marinari căzuți la datorie.

Cucernea preoțime a Arhiepiscopiei noastre este poftită a intercala la sf. Liturghie din această zi, ectenii speciale pentru pomenirea eroilor marinari căzuți la datorie, a evoca ajutorul Sfintei Fecioare Maria pentru ocrotirea Marinei Române, iar la sfârșitul sf. Liturghii a arăta, în predică, importanța jertfei eroilor marinari, pentru biruință în aceste vremuri de grea cum-pănă pentru Neamul și Țara noastră.

Sibiu, la 1 August 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8811—1942

(50) 1—3

Concurs

La Mănăstirea dela Sâmbăta de sus e vacant postul de cântăreț bisericesc, pentru întregirea cărula se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în ziar.

Venitele sunt:

1. Salariul legal dela stat.

și că nu ne părește, trebuie să străbată ființa noastră întreagă. Această credință va face întocmai ca patriarhul Iacob, care luptându-se cu îngerul ce-l părăsise, în vis, l-a prins și i-a zis: nu te las până nu mă vei binecuvânta; iar noi vom spune: binecuvînteză-ne, Doamne, binecuvînteză-ne, așa ca să nu plecăm dela noi.

Năzuința sufletului nostru, în asemenea vremuri, este că voim să ajungem aproape unul de altul.

Când războiul cade peste noi, ne îmbrățișăm și cu bărbăție ne apărăm țara, ne îngrijim familia, copiii noștri, avutul nostru, în nădejde de zile bune.

Când pleacă tatăl, și mama n'are reazim, când și copiii simt lipsa brațelor puternice, a ochilor încrezători și a unei inimi calde, atunci un simțământ puternic străbate prin toți ca o dorință și îndăzneală deosebită, se îmbărbătează și se trudește a suplini munca, bucuria, căldura și iubirea.

Ce binecuvîntare coboară asupra familiilor în vremuri triste, dacă într'adevăr sub influența primejdiiilor se întăresc simțămîntele familiare și dacă constată deopotrivă părinte, copil și frate, că aparțin unul altuia și că au nevoie unul de alții, și că multe lucruri bune au ale mulțumi unli altora.

Mai răsună apoi un glas, care răsbate, din cuibul familiei, în furtună: dorința de pace.

2. Locuință și toată întreținerea la mănăstire.

Candidații să fie necăsătoriți, sau cu gând de a se călugări și să aibă diplomă de absolvire dela școala de cântăreți bisericești.

Sibiu, la 31 Iulie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7951—1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii preotului pensionar Constantin Dăncilă, fost paroh al parohiei Mănerău, — decedat la 24 Iunie 1942, — în baza § lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au ridicat dela Casa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 14 Iulie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8966—942

1—1

Pământ de arândat

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, dă în arândă pământul în suprafață de opt jugăre — arător și fanaț — ce are orfelinatul Arhiepiscopiei în hotarul orașului Sibiu, la locul numit „Drenghea” în apropiere de hotarul comunei Șura mare, pe anii 1943, 1944 și 1945.

Ceice doresc să ia în arândă acest pământ, vor înainta oferte în scris până **Joi în 20 August 1942**, la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox în Sibiu, unde se pot vedea condițiile de arândare și se dau informațiuni.

Ofertanții vor declara în oferte, că cunosc condițiile de arândare și le acceptă.

Consiliul Arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți.

Sibiu, la 4 August 1942.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 230—1942

(55) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Retișul**, protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile, socotite dela cea dintâi apariție a acestor rânduri în **Telegraful Român**.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Salariul dela stat.

2. Casă parohială cu dependențe economice și grădina de legume în mărime de 100 stj. patrați.

De unde să se înalțe aceasta către cer, dacă nu din sânul vieții familiare? Familia, dacă e model de familie creștină, este dulce sălaș al păcii. Chiar dacă viața socială e gălăgioasă și lupta pentru existență e amară, în pragul casei trebuie să dispară tumultul, iar valurile luptei să se frângă pe acest prag; cine calcă acest prag, acela să simtă puterea ideii după care „casa mea e cetatea mea”, întru zidurile căreia îmi află odihna. Rugăciunea care se ridică la cer pentru pacea comună, se înalță din sânul familiei. Aici, în familie, rugăciunea se poate rosti, fiindcă niciodată și nicăieri lipsa nu se simte ca atunci când a plecat tatăl sau fiul la război, când viața sângerează dintr'o rană comună. De aceea altarul familiei să fie sălașul îngerului păcii și acela să ducă la Tronul ceresc rugăciunile părinților și fraților dragi și să aducă familiilor, neamurilor cel mai mare bine, binecuvîntarea păcii.

Aceste simțăminte le aflăm în cadrul familiei sfinte din Nazaret. Și pe acea a urmărit-o prigoana criminală, și pe aceea a umbrît-o grija și tristețe, dar acolo s'au contopit într'una inimile în credință și dragoste. Amărăciunea și disperarea n'a trecut niciodată pragul aceluia sălaș, unde însuși Dumnezeu a locuit.

Ce aproape se află acele suflete unul de altul! Aproape, ca și față de Dumnezeu, care i-a împreunat și le-a fost legătură.

Să fie Domnul Dumnezeu, și pentru familiile noastre, legătura care cimentează inimile!

(Prelucrare de I. I.)

3. Sesiunea parohială în mărime de circa 15 jugăre, veche și nouă, și folosința cîmîtirului de 1 jug. 387 stj. patrați.

4. Dela fiecare familie câte 10 litri porumb, dela văduve jumătate.

5. Stola uzată în parohie.

Concurenții îndreptățiți își vor înainta petițiile provăzute cu documentele cerute de regulamentul parohial împreună cu încuviințarea de candidare, oficiului protopopesc ortodox român din Sighișoara, și cu încuviințarea prealabilă a acestuia se vor prezenta și în parohie în v'oa Duminecă sau sârbătoare spre a sluji în biserică, a cuvînta și a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc ort. rom., din Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Retișul.

Sighișoara, la 16 Iunie 1942.

Emilian Stoica
protopop

2—2

Concurs

Fiind vacantă catedra de Istorie Bisericească dela Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, în conformitate cu dispozițiile art. 15 al. 5 din Regulamentul Academiei, se publică concurs, pentru întregirea ei, în „Telegraful Român” și în „Monitorul Oficial” București.

Cererile de candidare se vor înainta în termen de 15 zile dela apariția întâi în „Telegraful Român”, și vor fi însoțite, de următoarele acte:

1. Extras de naștere și de botez.

2. Diplome de licență și doctorat în teologie eliberat de o Facultate teologică ortodoxă din țară.

3. Lucrări tipărite.

4. Alte eventuale certificate doveditoare de studii de specialitate.

Consiliul Arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 8607—1942

2—3

Concurs

Pentru întregirea a două posturi de pedagog la școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu se publică concurs pe termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Numirea în posturi se face pe data de 1 Septembrie 1942 și vor fi retribuite cu un salariu brut de 6000 lei lunar.

Candidatele trebuie să fie de confesiune ortodoxă și să înainteze actele necesare pentru numiri în funcțiuni publice.

Sibiu, la 24 Iulie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

(60) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț în parohia nou înființată **Brădet-Acriș** (Intorsura Buzăului) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela Stat, dacă va fi bugetat.

2. Venitele din parohie conform uzului local.

3. Candidații vor prezenta Oficiului parohial pe lângă cerere următoarele acte: a) Diploma de absolvire a Școlii de Cântăreți D. Cuntanu din Sibiu.

b) Extras de naștere, c) Extras de botez, d) Certificat de moralitate. Doritorii au a se prezenta în termen la strună spre a fi cunoscuți de credincioși. Vor fi preferați cunosătorii de note spre a conduce cor bisericesc.

Consiliul parohial al parohiei Brădet-Acriș.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

FOIȘOARA

Familia în vreme de război

În vijelia războiului vatra familiei creștine e pusă la grea încercare.

Griji și suspine poposcerc în cuibul dragostei, iar pe buze mute se crispează par'că întrebarea: Ce va fi cu el? Se va întoarce? Sau nu?

Mulți sânt acela cari se 'ntreabă așa, dacă din sânul familiei a plecat pe câmpurile de bătălie fiii și frații, sau tatăl familiei.

Ce vom face, în asemenea împrejurări? Cu ce vom lumina în întunec, în așa fel ca sufletul nostru să nu fie învâluit de beznă? Cu ce vom întreține încrederea noastră?

Răspundem:

Cu credință și dragoste...

Fie vremile cât de aspre și grele, — familia însă va trebui să aibă cap.

De aceea, în asemenea împrejurări avem să grăim împreună cu psalmistul:

Tu ești Tatăl meu, Dumnezeu meu, stâncă mântuirii mele... Deapururi îl voi păstra mila mea și legământul meu cu El va fi nestrămutat” (Ps. 88, 26—28). Credința că Dumnezeu e cu noi, între noi

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane